

delse til at udføre forsøg med frit valg for borgerne efter den forsøgsbestemmelse. Ud over det har man så i Erhvervsministeriet nogle midler, hvor man kan gå ind og støtte forsøg, også inden for den eksisterende lovs rammer, også for at få afprøvet, om der er mere smidige måder at gøre tingene på.

Så det kan altså være en god idé, sådan som der senere bliver spurgt om, at yde tilskud, selvfølgelig kun hvis det er noget, der sker på forsvarelig vis, og det er noget, der er i overensstemmelse med borgernes ønsker. Så hvad de forsøg fører til, og om det er en god eller en dårlig løsning, de peger på, kan vi jo først se, når de er fuldendt og ført ud i livet. Men indtil videre er de ansøgninger, der er kommet, blevet støttet for at afprøve så mange muligheder som muligt.

Lars Løkke Rasmussen (V):

Når spørgsmålet er rettet til statsministeren, som øjensynlig er imod dobbeltarbejde – det har jeg naturligvis en vis forståelse for – så skyldes det naturligvis, at statsministeren har et dobbeltarbejde, for statsministeren er både statsminister og formand for Socialdemokratiet, og i sidstnævnte egenskab har statsministeren den 9. juni 1995 rundsendt en skrivelse til samtlige Socialdemokratiets kommunalbestyrelser, bestyrelsesmedlemmer og amtsrådsmedlemmer, hvori statsministeren konkluderer, at sådanne opgaver som f.eks. ældreomsorg ikke kan overlades til private at udføre. Dermed bidrager statsministeren jo til at hæmme de forsøg ude i kommunerne, som erhvervsministeren også i sin besvarelse til mig for et øjeblik siden har argumenteret for.

Jeg er enig med socialministeren i, at man ikke bare sådan abstrakt kan svare ja eller nej til, om det er en god idé at medinddrage private, men det, der ligger i statsministerens hyrdebrev, er jo et bastant nej: Det er under ingen omstændigheder en god idé! Og det er selvfølgelig på den baggrund, jeg har spurgt statsministeren, om statsministeren kan se de fordele ved privat medproduktion, som er listet op i spørgsmålet, og jeg forventer naturligvis, at spørgsmålet bliver besvaret.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Egentlig synes jeg også her, at der er tale om et dobbeltarbejde, for jeg synes faktisk, at erhvervsministeren meget godt gjorde rede for de nødvendige nuancer, der må være, og hvor det jo er meget vigtigt, at der ikke i befolkningen

bliver en usikkerhed om og nervøsitet for, at der sker en privatisering af hele hjemmehjælpen og hjemmeplejen i den forstand, at man ukritisk og uden kontrol lægger det over til private firmaer.

Derfor bliver der jo nogle gange skabt usikkerhed i befolkningen om, hvorvidt det kan ske, og så kan der altså også være brug for, at man meget klart tilkendegiver, at det er der altså ingen grund til at være nervøs for. Der er mig bekendt ingen, der har ønsket at ændre den formulering, der er i bistandsloven i dag, og som giver mulighed for privat medproduktion under forsvarlige former og under kontrol af kommunerne, og det synes jeg egentlig at vi skal holde fast ved. Det er det fælles udgangspunkt, vi har, og lad så være med at forplumre debatten yderligere med alle mulige skindiskussioner, for jeg tror faktisk, det her er en skindiskussion.

Lars Løkke Rasmussen (V):

Nu er det jo svært at forplumre nogen debat, når statsministeren øjensynlig ikke vil deltage i den her i Folketingssalen, men alene vil køre debatten på papir mellem statsministeren selv og Socialdemokratiets byrådsmedlemmer.

Spørgsmålet retter sig ikke mod nogen privatisering. Jeg har faktisk med glæde i hyrdebrevet fra statsministeren kunnet se, at statsministeren gør sig stor umage med at skelne mellem, hvem der definerer behovene, hvem der finansierer opgaverne, hvem der kontrollerer opgaverne, og hvem der udfører opgaverne, og det er alene det sidste, der er til diskussion her, hvor jeg forsøger at afæske regeringen et samlet bud på, om regeringen kan se nogle fordele ved, at denne udførerrolle i visse situationer overlades til private.

Jeg har forstået på erhvervsministeren, at det ser erhvervsministeren et perspektiv i, og det er selvfølgelig på den baggrund, jeg forundres over, at statsministeren med en anden kasket på hovedet skriver til aktørerne i virkelighedens verden, nemlig de socialdemokratiske byrådsmedlemmer, og dér blot konstaterer, at udlicitering på ældreområdet er noget, man skal holde sig fra.

Hermed sluttede spørgsmålet.